

Avui, dia de l'Ascensió del Senyor, continuem celebrant la Pasqua, el punt central de la nostra fe: Déu ha ressuscitat el seu Fill d'entre els morts i l'ha elevat com a Senyor de l'univers.

Al llibre dels Fets dels Apòstols se'ns explica el naixement de l'Església i com Jesús ressuscitat ha continuat assistint els deixebles i donant-los les seves darreres recomanacions per tal que vagin *adaptant-se* a la nova situació *i aprenent a viure sense la seva presència visible*.

És allò que hem escoltat a l'Evangeli (Mc 16, 15-20): Jesús s'apareix als onze Apòstols i *els envia en missió*. Una missió *acompanyada de "signes"*... que manifestaran el poder decisiu del Ressuscitat sobre les forces del Mal i de la Mort. I una missió que és "universal": *Aneu a tot el món. Proclameu la Bona Nova a tota la creació*. Ells han proclamat la Bona Nova (l'Evangeli) per tot arreu, i aquesta és també la nostra tasca dia rere dia.

Però l'anunci de l'Evangeli no el podem fer de qualsevol manera: en la 1<sup>a</sup> part del Sínode sobre la Família de l'octubre proppassat se'ns ha demanat fer-ho **amb tendresa de mare i claredat de mestra** (cf. Relatio Synodi, 29). I ara, el Papa Francesc, al Missatge de la 49<sup>a</sup> Jornada Mundial de les Comunicacions que celebrem avui, dia de l'Ascensió ens demana evangelitzar tenint en compte la família com un ambient privilegiat per a la comunicació.

Atesa la pluralitat i complexitat de la cultura i societat actual, aquest plantejament implica mirar la família amb ulls d'evangeli, per tal de poder fer descobrir (revelar) l'amor de Déu per mitjà de l'amor humà.

Precisament, *un dels elements fonamentals de la família és la seva funció "relacional" en un entorn emocional insubstituïble: de fet és el primer lloc on aprenem a comunicar i a comunicar-nos*.

Com diu el Missatge papal, allò que ens fa entendre veritablement en la família la comunicació, com a descobriment i construcció de proximitat, és la capacitat d'abraçar-nos, de sostenir-nos, d'acompanyar-nos, de desxifrar les mirades i els silencis, de riure i plorar junts, entre persones que no s'han escollit i que, malgrat això, són importants les unes per a les altres. Quan cadascú experimenta que és acceptat en la seva originalitat i aprèn a conviure en la diferència, el diàleg es fa comunicació i trobada constructiva.

Cal que tots reconeguem que la família continua essent un gran recurs, i l'espai on tots aprenem allò que significa comunicar en l'amor que hem rebut i que també cal lliurar. Podem donar perquè hem rebut i ho hem d'agair. Altres

ens han precedit, i ens han posat en condicions d'existir i de poder generar vida i fer el bé.

La família perfecta no existeix però, quan a casa s'aprèn a comunicar, a escoltar els altres, a parlar de manera respectuosa expressant el propi punt de vista sense negar el dels altres, creixem com a constructors de diàleg i de reconciliació, i la societat se'n beneficia. Com precisa el Papa: en un món on tan sovint es parla malament i se sembra jull (zitzània), la família pot ser una gran escola de comunicació on hem d'aprendre a beneir en comptes de maleir, a visitar en comptes de rebutjar, i a acollir en comptes de combatre.

En això, els mitjans de comunicació ens poden ajudar i molt, si contribueixen a fomentar actituds de superació, i difonen opinions constructives i projectes ètics que ajudin a fer de la humanitat una verdadera família. Preguem per els seus professionals especialment avui en aquesta Jornada Mundial de les Comunicacions, tot agraint a tants d'ells que han donat la seva vida en l'exercici de la seva professió, i amb el desig que el seu treball tingui el reconeixement de la societat sencera.